

The National Security Strategy (NSS)

Stratégia národnej bezpečnosti (NSS) je dokument, ktorý pravidelne pripravuje výkonná zložka Spojených štátov a ktorý obsahuje zoznam obáv o národnú bezpečnosť a informácie o tom, ako s nimi plánuje administratíva vychádzať. Právny základ dokumentu je uvedený v zákone Goldwater-Nichols. Tento dokument má zámerne všeobecný obsah a jeho implementácia sa opiera o vypracovanie usmernení uvedených v podporných dokumentoch, ako je napríklad Národná vojenská stratégia. (National Military Strategy.)

Goldwater-Nichols Act - Zákon o reorganizácii obrany ministerstva Goldwater – Nichols zo 4. októbra 1986, (podpísaný prezidentom Ronaldom Reaganom), urobila najprudšie zmeny v rezorte obrany USA, odkedy bolo ustanovené v zákone o národnej bezpečnosti z roku 1947 prepracovaním veliteľskej štruktúry armády Spojených štátov. Posilnilo to právomoci predsedu zboru náčelníkov štábov a implementovalo sa niektoré z návrhov Packardovej komisie, ktorú si objednal prezident Reagan v roku 1985. Okrem iných zmien usmernila Goldwater – Nichols armádu - velenie, ktoré teraz vedie od prezidenta cez ministra obrany priamo k veliteľom bojovníkov (CCDR, všetci štvorhviezdičkoví generáli alebo admiráli) a obchádza vedúcich služieb. Náčelníci služby boli poverení poradnou funkciou pre prezidenta a ministra obrany a boli zodpovední za výcvik a vybavenie personálu pre jednotné bojové velenia.

Uvedený zámer legislatívy Goldwater-Nichols je všeobecne akceptovaný ako platný pre efektívny politický diskurz o otázkach ovplyvňujúcich bezpečnosť štátu - Kongres a Výkonná moc potrebujú spoločné chápanie strategického prostredia a zámeru administratívy ako východiska pre budúci dialóg. Avšak je zrejmé, že v kontradiktórnom prostredí, ktoré prevláda, môže táto správa poskytnúť iba začiatkový bod pre dialóg nevyhnutný na dosiahnutie takého „spoločného“ porozumenia.

Požiadavka na vypracovanie tejto správy spolu s požiadavkou na rozpočet vedie k iteratívnemu medzirezortnému procesu zahŕňajúcemu stretnutia na vysokej úrovni, ktorý pomáha riešiť vnútorné rozdiely v programoch zahraničnej politiky. „Táto správa však nemala byť neutrálnym plánovacím dokumentom, ako si to mnohí akademici a dokonca aj niektorí v uniformách myslia. Skôr to bolo ... malo slúžiť piatim primárnym účelom:

1. Oznámiť Kongresu strategickú víziu výkonnej moci a tým legitimizovať jej požiadavky na zdroje.
2. Komunikujte strategickú víziu výkonnej moci so zahraničnými volebnými obvodmi, najmä s vládami, ktoré nie sú na agende summitu USA.
3. Komunikujte s vybraným domácim publikom, napríklad s politickými podporovateľmi, ktorí sa usilujú o uznanie ich problémov zo strany prezidenta, a s tými, ktorí dúfajú, ževidia ucelenú a prezieravú stratégiu, ktorú by mohli podporiť.
4. Vytvoriť vnútorný konsenzus o zahraničnej a obrannej politike v rámci výkonnej moci.
5. Prispievať k celkovej agende predsedu, čo sa týka obsahu aj správ.

Tam, kde nastupujúci výkonný tím nemá sformulovanú národnú bezpečnostnú stratégiu, napríklad po voľbách, v ktorých zahraničná politika a obrana neboli dôležitými otázkami kampane, môže mať proces písania správy nesmierny význam:

Máločo vychováva nových politických menovaných rýchlejšie, pokiaľ ide o ich vlastné strategické cítenie alebo o vlastnosti a kompetencie „stálej“ vlády, ktorú vedú v rámci výkonných byrokracií, než aby sa museli písomne zaviazat' prezidentovi k svojim plánom do budúcnosti a ako môžu byť integrované, koordinované a inak zdieľané s inými agentúrami a oddeleniami. Schopnosť dosiahnuť konsenzus medzi týmito konkurenčnými názormi na smerovanie, priority a tempo a dostať „na palubu“ dôležitých aktérov o tri politické úrovne nižšie od prezidenta sa považuje za neoceniteľnú, ak nie úplne odradzujúcu príležitosť pre novú administratívu.

Posledná novelizácia 2017 NSS

Hlavnou autorkou Národnej bezpečnostnej stratégie (NSS) z roku 2017 bola Nadia Schadlowová, vtedajšia zástupkyňa poradcu pre národnú bezpečnosť. Jej práce na dokumente a medziagentúrny proces, ktorý mu predchádzal, boli zahraničnopolitickými expertmi z celého politického spektra dobre prijaté. Nový dokument, ktorý priniesol prezident Donald Trump 18. decembra 2017, označil Čínu a Rusko za „revizionistické mocnosti“ a zároveň odstránil „zmenu podnebia“ ako národnú hrozbu. Charakterizovala tiež svet ako skôr konkurenčnú arénu ako „spoločenstvo národov“ alebo „medzinárodné spoločenstvo“, ako to uvádzali predchádzajúce dokumenty. NSS-2017 predstavuje rozchod s minulosťou doktrínou zahraničnej politiky.